

Hvornår er der grund til bekymring?

De signaler hos børn og unge, der bør give anledning til bekymring, er forskellige og kan afhænge af, hvilken relation du har til barnet eller den unge.

Selvom et barn udviser tegn på vanskeligheder, er det ikke sikkert, at der er problemer. Omvendt er der også børn og unge, som tilsyneladende virker upåvirkede af, at de måske lever under ekstremt vanskelige forhold derhjemme. Derfor er det vigtigt, at du lytter til din fornemmelse og stoler på den, når noget siger dig, at et barn eller en ung har brug for hjælp.

Det kan være tegn på, at et barn har det svært og har behov for hjælp, hvis:

- Barnet har en uforståelig eller pludselig ændret adfærd.
- Barnet har mærker efter vold.
- Barnet har fysiske tegn på omsorgssvigt som fx manglende renlighed.
- Barnet udviser ligegyldighed, hjælpeløshed eller passivitet.
- Barnet har lavt selvværd. Barnet virker indesluttet eller vedholdende tavst.
- Barnet virker trist, ensom eller depressiv.
- Barnet virker angst, udviser nervøsitet/ængstelse eller umotiveret gråd.
- Barnet går tilbage i udvikling – tisser fx i bukserne efter at være blevet renlig.
- Barnet virker meget ukoncentreret.
- Barnet virker opfarende eller aggressiv.
- Barnet virker ukritisk i sin kontakt med andre.
- Barnet skader sig selv eller har selvmordstanker.
- Barnet har spiseforstyrrelser (sulter sig eller spiser overdrevent).
- Forældrenes kontakt til barnet er præget af manglende indføling, vrede, bebrejdelser, ligegyldighed eller afvisning.
- Barnet lever under forhold, der kan bringe dets sundhed eller udvikling i fare, eller under forhold, der på andre måder er utilfredsstillende fx pga. misbrugsproblemer eller psykisk sygdom hos forældrene.

Listen er ikke udtømmende.

Sønderborg Kommune

Marts 2013